

platební rozkazy jejich o dávce té subsumovati pod rozhodnutí atd., pro které se poskytuje zvláštními předpisy výkon exekucí politickou ve smyslu § 90/2 spr. ř. Pak nelze však na výkon jich plat. příkazů použití předpisů § 90 násl. vl. nař. č. 8/28, nýbrž předpisů o exekuci přímých daních státních, t. j. předpisů § 343 násl. zák. č. 76/1927 Sb., resp. — pokud by šlo, jako v daném případě, o dávku vzniklou před r. 1927 — příslušných dřívějších předpisů o berní exekuci.

Poněvadž žal. úřad veden mylným právním názorem posuzoval sporný případ podle ustanovení části II. vl. nař. č. 8/28, tedy podle normy, která naň nedopadá, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.005.

Obecní poplatky. — Stavební právo (Morava):
 * Za určení stavební čáry podle § 18 stav. ř. mor. nelze předepsati poplatek za přeměnu pozemku dosud nezastavěného na staveniště ve smyslu § 5 prav. o popl. stav. (ve znění vzorc. prav. vl. nař. č. 143/1922 Sb.), nebyla-li při tom vymezena plocha, která se uznává za zastavitelnou.

(Nález ze dne 18. ledna 1934 č. 559.)

V ě c: Firma V.-cké horní a hutní těžířstvo ve V. (adv. Dr. Jos. Raschka z Mor. Ostravy) proti okresnímu úřadu v Mor. Ostravě o poplatek stavební.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem starosty města Mor. Ostravy z 27. prosince 1929 předepsán byl stěžujícímu si těžařstvu za určení, vytýčení a přezkoušení stavební čáry podle §§ 11 a 20 stav. ř. mor. pro parcelu č. . . . mimo poplatek podle § 2 lit. b) a e) a § 6 pravidel o vybírání obecních poplatků stavebních také poplatek podle § 5 týchž pravidel, t. j. poplatek parcelační částkou 17.880 Kč.

Podané odvolání, v němž namítáno, že vyměření poplatku posléze uvedeného není odůvodněno, poněvadž může býti vybírán jen za povolení k rozdělení pozemků na staveniště nebo za přeměnu až dosud nezastavěných pozemků na staveniště o větším počtu stavenišť, kdežto v daném případě byla toliko na části uvedených pozemků zřízena ústřední svářovna, kdežto zbytek pozemků, pokud ho nebylo použito pro koleje a jako skladiště, nebyl zastavěn, bylo zamítnuto rozhodnutím měst. zastupitelstva z 30. prosince 1930 a v dalším pořadu nař. rozhodnutím s tímto odůvodněním:

»Každý pozemek, prve nežli na něm možno stavěti, musí nabýti povahy stavební parcely, což stane se buď řízením parcelačním, neb kde nejde o rozdělení pozemků na stavební skupiny neb jednotlivá místa stavební, jiným aktem stav. úřadu. Bylo-li pak zažádáno pro určitý pozemek, který nemá dosud kvalifikace stav. parcely, o určení stav. čáry, involvuje určení stav. čáry zároveň rozhodnutí, že pozemek se přemě-

ňuje a stává se parcelou stavební, jak správně uvádí městská rada ve svém výměru. V daném případě není sporu, že pozemky parc. č. . . . neměly parcelačního plánu a nebyly dosud parcelami stavebními. Zahrnovalo tudíž určení stav. čáry podle povolovacího výměru měst. rady v Mor. Ostravě z 27. prosince 1929 v sobě též rozhodnutí o tom, že parcely tyto přeměňují se na parcely stavební. Za udělení povolení k přeměně pozemků na parcely stavební vybírány jsou poplatky podle § 5 pravidel a jest pak věcí dalšího řízení za udělení stav. povolení, jakým způsobem pozemek bude zastavěn, resp. jest věcí stavebníka, kdy pozemek přeměněný na stavební zastaví, takže námitka stížnosti, že z uvedených pozemků jest zastavěna pouze část, je pro předpis poplatků za jejich přeměnu na pozemky stavební podle § 5 pravidel nerozhodnou. V daném případě nešlo sice o řízení parcelační, nýbrž byly poplatky tyto předepsány za přeměnu pozemků dosud nezastavěných na staveniště, při čemž pravidla nevyžadují, jak mylně uvádí stížnost, přeměnu pozemků na staveniště s větším počtem stavenišť. Jak výše uvedeno, nutno každý pozemek, který nemá povahu stavebního přeměnění na stavební, takže jest lhostejno, zda na takovém pozemku bude staveniště jedno či bude jich tam více, a když pravidla předpis těchto poplatků neobmezují pouze na ten případ, když pozemek přeměňuje se na stavební s více staveništi, předepsala obec právem tyto poplatky, i když se jednalo při přeměně těchto pozemků na staveniště pouze jediné, ježto, jak výše uvedeno, přeměna výše uvedených parcel na stavební jest mimo spor. Když pak stížnost proti výši stanovených poplatků ničeho nenamítá, bylo z důvodů výše uvedených tamní stížnost jakožto neodůvodněnou zamítnouti.«

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Na sporu jest otázka, byla-li obec oprávněna stěžujícím si těžarstvu v daném případě za určení stavební čáry předepsati poplatek podle § 5 pravidel o vybírání poplatků stavebních, schválených výnosem mor. zv z 28. února 1928. Podle cit. § 5 předepsati lze poplatek za pravoplatné povolení k rozdělení pozemků na místa stavební (parcelaci ve smyslu stav. ř.) nebo k přeměně pozemků dosud nezastavěných na staveniště.

V daném případě je nesporno, že nebylo uděleno ani povolení k rozdělení pozemků na místa stavební, ani zvláštní povolení k přeměně pozemků dosud nezastavěných na staveniště, kteréhožto povolení posléze uvedeného mor. stav. řád ostatně — na rozdíl od čes. stav. řádu — vůbec nezná. Žal. úřad má však za to, že, bylo-li zažádáno pro určitý pozemek, který nemá dosud kvalifikace stav. parcely, o určení stav. čáry, involvuje určení stav. čáry zároveň rozhodnutí, že pozemek přeměňuje se v parcelu stavební, a z tohoto hlediska shledává pak v daném případě splnění skutkovou podstatu § 5 cit. popl. prav.

Nss nemohl se k názoru tomu přikloniti.

Ustanovení § 5 cit. popl. prav. postihuje podle svého znění jenom ty případy, kdy dáno bylo stav. úřadem povolení parcelační nebo povolení k přeměně pozemku dosud nezastavěného na staveniště. Legislativním důvodem zpoplatnění tohoto aktu je hospodářský prospěch, který z něho vzniká pro majitele pozemku, jehož zastavitelnost byla oním

aktem zásadně uznána. Stav. řád mor. — jak již naznačeno — nezná zvláštního povolení k přeměně parcely pozemkové v parcelu stavební mimo případy parcelace. Z toho nelze ovšem dovozovati, že by takové případy v rozporu s intencí popl. pravidel vůbec unikaly zpoplatnění podle § 5 popl. prav. Sluší jen uvážiti, ke kterému aktu stav. úřadu se tu poplatková povinnost podle tohoto předpisu připíná.

Význam a obsah aktu určení stav. čáry spočívá v tom, že se jím stanoví s hlediskem stavebně policejních hranice mezi veřejnou komunikací a přilehlým pozemkem. Dlužno ovšem přisvědčiti žal. úřadu, že v některých případech skutečně určení stav. čáry involvuje také uznání zastavitelnosti toho kterého pozemku resp. přeměnu jeho v parcelu stavební (srv. Boh. A 369/20). Zda a za jakých předpokladů lze závěr tento přijati i pro obor mor. stav. řádu, který v § 18 žádá určení stav. čáry i tehdy, zřizuje-li se při veřejné cestě ohrada, tedy i v případě, kdy vlastník pozemku zastavění jeho vůbec nezamýšlí, nemusil se však nss v daném případě zabývat. Neboť § 5 prav. o stav. popl. předpokládá, že se pozemek uznává za zastavitelný v rozsahu zcela určitém, čili že se přesně určuje plocha, s níž se uznáním jejím za zastavitelnou stavebně-právně disponuje. Takového obsahu v daném případě nemělo určení stav. čáry, vyslovené výměrem z 27. prosince 1929. Z toho pak, že k žádosti stěžujícího si těžarstva určením stav. čáry stanovena byla hraniční čára, až po kterou smějí býti parcely č. . . . zastavěny směrem k sousedícím veřejným komunikacím, nebylo ještě a bez vůle vlastníka nemohlo ani býti vysloveno, že se uznávají zastavitelnými a přeměňují se ve staveniště zmíněné pozemky v celém jich rozsahu.

Nebyl tedy akt určení stav. čáry v daném případě způsobilým objektem pro vyměření poplatku podle § 5 shora cit. pravidel. Pokud by snad nepředcházel ještě jiný akt stav. úřadu, kterým by se stanovila plocha určená za staveniště, bylo by možno poplatkem oním postihnouti teprve akt povolení stavebního, podle jehož obsahu bylo by pak také určití plochu, která se uznává za staveniště.

Poněvadž žal. úřad ve svém rozhodnutí vycházel z mylného právního názoru, bylo rozhodnutí to zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.006.

Zaměstnanci veřejní: * Účast soudcovského čekatele na kriminologickém kursu ve smyslu oběžníku min. sprav. z 18. září 1930 č. 30.314/1930 není služebním výkonem.

(Nález ze dne 19. ledna 1934 č. 699.)

V ě c: Rudolf K. v I. proti ministerstvu spravedlnosti o náhradu cestovních výloh a diety.

V ý r o k: S t í ž n o s t z a m í t á s e p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Oběžníkem min. sprav. z 18. září 1930 bylo sděleno soudům, že kriminologický ústav Karlovy university v Praze hodlá pořádati ve studijním roce 1930/1931 kriminologický kurs, a oznámeno,